

ПРОТОКОЛ

№ 364

гр. Варна, 12.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ ГО, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Н. Св. Стоянов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Константин Д. И.

при участието на секретаря Галина Г. Славова
Сложи за разглеждане докладваното от Н. Св. Стоянов Въззивно гражданско дело № 20243100500084 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 09:05 часа се явиха:

Въззивникът Н. Н. К., редовно призован, не се явява. Представява се от **адв. М. И.**, редовно упълномощен и приет от съда отпреди.

Въззиваемата страна И. Д. П., редовно призована, не се явява. Представява се от **адв. Б. Р.**, редовно упълномощен и приет от съда отпреди.

Контролиращата страна ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ ВАРНА, редовно призована, не се явява процесуален представител.

СЪДЪТ констатира, че понастоящем все още не е изпълнено указанието до въззивната страна за поставяне на подпис под въззивната жалба.

АДВ. И.: Моля за извинение, не съм видял указанието. Моля да ми бъде дадена възможност да поставя подпис върху въззивната жалба сега.

Адвокат М. И. поставя пред съдебния състав саморъчен подпис върху въззивната жалба.

АДВ. И.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Р.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид редовно проведената процедура по призоваване на страните по делото, намира, че не са налице процесуални пречки по хода и разглеждането на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК, пристъпва към доклад на жалбата съобразно Определение № 403/01.02.2024г.:

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Н. Н. К., ЕГН *****, срещу Решение №3098/24.09.2023г. по гр. д. №5492/2023г. на ВРС, 33-ти състав, в частта с която даденото разрешение, заместващо съгласието на бащата Н. Н. К., ЕГН *****, за пътуване на детето И.Н. К., ЕГН*****, придружавано от майката И. Д. П., ЕГН*****, до държавите – членки на Европейския съюз и до Република Турция, за срок от пет години, считано от постановяване на решението, е дадено за през пролетната, лятната и зимната училищни ваканции на детето и по време на официални празнични дни, обявени за неучебни/неработни в РБ, без ограничение на дните.

Във въззивната жалба се твърди, че решението, в обжалваните му части, е неправилно и незаконосъобразно. Основните доводи за това са, че липсата на ограничение в броя и продължителността на дните за пътуване в чужбина през всички ваканции и официални празници ще доведе до възпрепятстване на определения от съда (по друго дело) режим на лични отношения между бащата и сина му и така – до допълнително отчуждаване между тях, което не може да е в интерес на детето. Поради това се моли за частична отмяна на решението и за ограничаване на иначе неоспореното заместващо съгласие за пътуването на детето в чужбина през ваканции и почивни дни, до общо 30

дни годишно.

В срока по чл. 263, ал.1 ГПК въззиваемата страна не депозира отговор.

АДВ. И.: Запознат съм с доклада, нямам възражения. Поддържам депозираната въззивна жалба.

АДВ. Р.: Запознат съм с доклада, нямам възражения. Оспорвам въззивната жалба.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило писмо от Районен съд Варна с приложен Протокол № 4084 от 25.07.2023г. по делото за родителски права между същите страни с № 4889/2023г., XIV състав, който съдържа и определението за привременни мерки досежно режима на контакти на бащата Н. К. и детето И. К..

АДВ. И.: Това са действащите привременни мерки, да се приеме протокола.

АДВ. Р.: Да, това са действащите привременни мерки, да се приеме протокола.

СЪДЪТ намира, че следва да бъде приобщен към материалите по делото Протокол № 4084/от 25.07.2023г. по гр.д.№ 4889/2023г., XIV състав за родителски права между същите страни, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото Писмо изх.№ 3682/08.02.2024г. от Районен съд- Варна, с приложен към същото Протокол № 4084/от 25.07.2023г. по делото за родителски права между същите страни с № 4889/2023г., XIV състав, съдържащ включително и определението за привременни мерки досежно режима на контакти на бащата Н. К. и детето И. К..

АДВ. И.: Нямам доказателствени искания. Не претендирам разноси.

АДВ. Р.: Нямам доказателствени искания. Не претендирам разноси.

СЪДЪТ, като взе предвид поведението на страните и изчерпаните им доказателствени искания, намира, че са налице предпоставките за даване ход на устните състезания, поради което и на основание чл. 268, ал. 3 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. И.: Моля да уважите въззивната жалба и отмените решението на първоинстанционния съд, като неправилно и незаконосъобразно. То ограничава правата на бащата, като родител, да осъществява личния режим с детето, предвид така постановения режим от ВРС.

АДВ. Р.: Моля да оставите без уважение въззивната жалба и да потвърдите първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно.

Изтъкнатите доводи във въззивната жалба считам за неоснователни по следните съображения:

Режимът на личен контакт, който е към момента определен по постановени привременни мерки, не може да бъде тълкуван и прилаган по начин, който да ограничава правата на детето да напуска страната, да се обогатява и т.н. Това разрешение, заместващо съгласие детето да пътува, има за цел единствено обогатяването му и предоставяне на възможност детето да придобие едни впечатления, по- богати, за света около него. Режимът на личен контакт и евентуалното му неспазване от страна на майката води до съвсем различни последици и не бихме могли да се съгласим, че двата режима следва да са взаимно ограничаващи се и контролиращи се. Режимът на личен контакт няма нищо общо със заместващото съгласие детето да пътува. Наред с това, привременните мерки днес са определени в този вид, утре могат да бъдат други и не можем по настоящите привременни мерки да правим извод за основателността и вида, и обема на това заместващо

съгласие.

Ето защо моля да потвърдите решението на първоинстанционния съд така, както е постановено.

АДВ. И.: Доводът за това, да пътува детето в чужбина и да се развива, е неотнормим спрямо режима на лични отношения. По- скоро пътуванията, за които е дадено заместващо съгласие на родителя, би следвало да бъдат съобразени с действащия режим към момента на личните отношения между родител и дете. Считам, че тежестите не са по- важни, отколкото пътуването и обогатяването на детето в чужбина.

АДВ. Р.: Неспазването на режима на лични отношения води до други последствия. Нямаме намерение за бъдещото установяване на детето в чужбина. Мотивите са ни такива, каквито сме поддържали и пред първа, и пред втора инстанция. Синът на И. П., който не е син на Н. К., учи и приоритетно е в чужбина, като идеята е, когато има възможност И., съобразено с неговите учебни занятия, ангажименти, турнири, да има възможността да посещава брат си и да се съхрани тяхната връзка. А и към настоящия момент не са представени доказателства и по делото не е установено по някакъв начин пътуване на детето И. да е ограничило режима на личен контакт или по някакъв начин да е преградило възможността бащата да общува с него.

СЪДЪТ като взе предвид, че делото е разяснено, на основание чл. 273 вр. чл. 149, ал. 2 от ГПК обявява устните състезания за приключили и посочва, че ще обяви решението си в законоустановения срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:11 часа.

Председател: _____

Секретар: _____